

و اینهم کار خیلی ساده‌ایست بدین معنی که می‌توانند روحیه بچه‌ها را در روزهای عادی و روزهای تعطیل با یکدیگر مقایسه کنند، البته این طبیعی است که هرکسی از روزهای تعطیل بیشتر از روزهای دیگر خوشی می‌آید ولی اگر اختلاف روحیه بچه‌ها در این روزها خیلی زیاد بود یعنی آنها در روز تعطیل خیلی خوشحال بودند ولی در روزهای عادی با ناراحتی بلند شده و روانه مدرسه میشوند، معلومست که آنها یک ناراحتی از مدرسه دارند، شاید آنها از معلمان خوششان نیاید و از او چیزی نمی‌فهمند، شاید درس‌ها خیلی خسته‌کننده و کسالت‌آور است و شاید هم فرزند شما اجتماعی نیست و از معاشرت و دوستی با همکلاسیهای خود لذت نمیبرد، شاید در میان شاگردان کسانی هستند که او را آزار می‌کنند و بخاطر آنها کودک شما از درس و مدرسه منزجر شده است. در این قبیل موارد باید حتماً سری به مدرسه او بزنید و با معلم و با مدیر مدرسه راجع با او صحبت کنید، خیلی از پدر و مادرها تصور می‌کنند اگر در این موارد به مدرسه بچه‌ها بروند کار خوبی نکرده‌اند و معلم و مربیان از

پدرها و مادرها در مورد این کودکان چه وظایفی دارند

بخانه می‌آیند و اظهار می‌کنند که از درس‌های خود چیزی نفهمیده‌اند. خستگی‌ها و فرسودگی‌های بچه‌ها و چیز نفهمیدن آنها عللی دارد، غالباً ممکن است علت این امر زیادی عده شاگردان در یک کلاس باشد که در نتیجه معلم به بچه‌ها نمی‌رسد و نمیتواند جزئیات درس را بکلیه آنها بفهماند. در این مورد البته از دست پدران و مادران کاری ساخته نیست ولی باید دانست که سرخوردگی و ناراحتی بچه‌ها از مدرسه علل دیگری هم می‌تواند داشته باشد. اصولاً هر پدر و مادری باید دقت کنند که آیا کودکان آنها با میل و رغبت به مدرسه می‌روند یا نه یعنی قبلاً از روحیه بچه خود اطلاع حاصل کنند

در بسیاری از خانواده‌ها اولیاء بر سر تکالیف شبانه‌ای که بچه‌ها باید انجام دهند دچار ناراحتی و مشکل می‌شوند زیرا اغلب بچه‌ها یانمی‌خواهند تکالیف مدرسه را اصلاً دست بگیرند و یا آنکه از عهده انجام آنها برنمی‌آیند، این قبیل بچه‌ها با خستگی و ناراحتی از مدرسه

مراجعه آنها خواهند رنجید
درحالیکه اشتباه می کنند و این
قبیل مراجعات در برطرف کردن
مشکلات فوق العاده مؤثر
خواهند بود ، پدر و مادرهای
این قبیل کودکان می توانند
در ساعاتی که برای تماس با
اولیاء مدرسه تعیین شده است
بآنجا بروند و روحیه کودک
خود را برای معلم ویا مدیر

مدرسه تشریح کنند و بر بیان
بدون شك پس از اطلاع درصدد
كشف علل ناراحتی کودک
برمایند و موجبات این ناراحتی
را برطرف می کنند .

اما گاهی اوقات ممکن است
که عدم انجام تکالیف شبانه
از طرف بچه ها بخاطر نفهمیدن
دروس یا بی علاقهگی بمدرسه
باشد ، یعنی بچه ها با کمال

میل بمدرسه بروند و درس را
هم بفهمند منتهی بعضی
نخواهند تکالیف شبانه را
انجام دهند .

در این مورد یک سوال -
که شاید در نظر اول احمقانه
هم جلوه کند - پیش سیاید
وآن اینست که اصولا چرا
بچه ها باید اشتیاقی به انجام
تکالیف شبانه مدرسه خود
داشته باشند ؟ درحقیقت ما باید
بدانیم که آنچه طبیعی و
عادیست اینست که بچه ها
نخواهند تکالیف مدرسه خود
را انجام دهند . زیرا ذات بشر
اصولا به تنبلی و کار نکردن
بیشتر تمایل دارد و اگر بچه ای
تکالیف مدرسه را بنویسد ، در
حقیقت کاری برخلاف طبیعت
خود کرده است .

اما در جواب اینکه پس
چرا در اینصورت بچه ها اکثراً
تکالیف خود را انجام میدهند
باید بگوئیم که بچند دلیل
اول آنکه آنها مجبور هستند
اینکار را بکنند و دیگر اینکه
آنها حس میکنند که اگر این
تکالیف را انجام دهند پدر و
مادرشان از آنها راضی و خوشحال
خواهند شد .

بد دلیل آخری در اینجا
باید توجه زیاد داشت ، بنابراین
وقتی بچه ها تکالیف خود را

انجام نمیدهند دلیل براینست که به خوشحال شدن یا رضایت وعدم رضایت پدر و مادر خود اهمیت نمیدهند ، و در حقیقت آنها مسئولیتی در خود نسبت به پدر و مادرشان حس نمیکنند ، این مسئولیت را در کودکان باید بوجود آورد ، البته با زور اسکان ندارد ، با دادن هدایا و پول هم ممکن نیست ، اینکار فقط یک راه دارد و آن اینست که پدر و

مادر به کودک خود نشان دهند که نسبت به او و کارهایش توجه دارند ، موعلی که صحبت می کند و درد دل دارد با دقت بحرف های او گوش بدهند ، و مشکلات وی را حل کنند ، قسمتی از وقت خود را اختصاص باو بدهند در اینصورت است که کودک در خود نسبت به پدر و مادرش احساس مسئولیت می کند و آنوقت است که بخاطر خوشنودی

و رضایت آنها سعی می کند تکالیف مدرسه اش را به بهترین وجهی انجام دهد . بنابراین در این مورد مشکل و گره کار بدست خود اولیاگشوده خواهد شد .

ولی مواردی هم ممکن است پیش بیاید که طفلی که قبلاً هیچگونه اشکالی در دوردس خود نداشته و با جدیت وظایف خود را در مدرسه انجام میداده است ناگهان از انجام تکالیف مدرسه سرباز بزند ، و دیگر بحرف های پدر و مادر و احياناً تهدیدات آنها هم گوش نمی کند و یکمرتبه درس و تکالیف خود را رها می کند و اصلاً دستش پیش نمیرود که کاری بکند ، در این موارد هم پدران و مادران باید خیلی با احتیاط رفتار کنند ، زور و تهدید و دعوا فایده ای ندارد ، این امتناع و سرکشی ناگهانی بچه ها ممکن است دلایلی بشرح زیر داشته باشد که پدر و مادرها باید یکی از این علل را پیدا کنند و بعد درصد رفع موجبات آن برآیند :

۱- حس عدم اعتماد -

بچه ها ممکن است بعلت آنکه مسئله ای را نتوانسته اند حل کنند و یا آنکه درس را نفهمیده اند حس اعتماد بنفس خود را از دست داده باشند و در نتیجه دچار یأس و حرمان

شدیدی گردیده دست و دلشان به هیچ کاری نرود ، در این قبیل موارد پدر و مادرها باید سعی کنند که اعتماد از دست رفته کودکان را بازگردانند و مثلاً مسئله‌ای را که نتوانسته‌اند خودشان حل کنند ، برای آنها حل نمایند و بعد بگویند که این مسئله آسان بوده و خود بچه‌ها هم می‌توانسته‌اند حل کنند و با کمی نصیحت و دلداری آنها را امیدوار کنند .

۲- خستگی و ناراحتی-

کودک ممکن است از درس کلاس خود جلو باشد و از اینکه معلم بخاطر بچه‌های ضعیف یک درس را چند بار تکرار کرده و از آن درس مرتباً و بطور مکرر تکلیف میدهد حالت خستگی و ناراحتی پیدا کند و در او حس مقاومتی برای انجام ندادن تکالیف بوجود آید در این مورد باید پدر و مادر با معلم او مذاکره کرده و توجه وی را جلب نماید .

۳- تغییر معلم و کلاس -

غالباً بچه‌ها به علت اینکه معلم آنها عوض شده و یا کلاسشان تغییر می‌کند دچار این حالت مقاومت و ناراحتی می‌شوند ، در این موارد پدر و مادر بهترین کاری که می‌توانند بکنند اینست که کمی صبر کرده و به

بچه‌ها مهلت دهند ، آنها خود بخود به معلم تازه و محیط جدید درس خود خو میگیرند و اشکالشان رفع می‌شود .

۴- عادت ماهانه - خیلی از دختر مدرسه‌ای‌ها گاهی که دچار عادت ماهانه میشوند کم‌حوصله شده و نمی‌خواهند کار کنند ، البته این عارضه موقتی است و چند روزه برطرف می‌شود و پدر و مادرها نباید در این موارد بانها سختگیری کنند .

۵- وقایع خانوادگی - اختلافات خانوادگی و ناراحتی‌هایی که برای پدر و مادرها پیش می‌آید غالباً در روحیه کودکان اثر می‌گذارد و آنها را در درس و کارهای مدرسه دلسرد می‌کند در این موارد در درجه اول باید سعی کرد که این اختلافات از نظر بچه‌ها مخفی بماند و اگر میسر نباشد لاف تا موقعی که این وضع باقی است از آنها توقع فعالیت بطور عادی را نداشت .

